

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/45/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6107010291
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Deák
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6107010291.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd Banská Bystrica na verejnom zasadnutí konanom dňa 30. mája 2017 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Deáka a sudcov JUDr. Juraja Babjaka a JUDr. Jána Bobora, o odvolaní obžalovaného F. A. proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5T/21/2007 zo dňa 24.02.2017, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), f), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5T/21/2007 zo dňa 24.02.2017 vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a tiež celý výrok o náhrade škody.

Krajský súd rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. o d s u d z u j e obžalovaného F. A., nar. XX.XX.XXXX podľa § 250 ods. 4, § 35 ods. 2 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. k úhrnnému trestu odňatia slobody na 5 (päť) rokov.

Podľa § 39a ods. 1 písm. b) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. sa pre výkon trestu zaraďuje do II. NVS.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Banská Bystrica pri nezmenenom výroku o vine z rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5T/21/2007 zo dňa 09.06.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 5To/316/2010 zo dňa 19.04.2011, ktorým bol obžalovaný F. A. uznaný vinným z pokračovacieho trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, 4 písm. b) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. sčasti v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb., z trestného činu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate a úradnej uzávery podľa § 176 ods. 1, 2 Tr. zák. č. 140/1961 Zb., z trestného činu krádeže podľa § 247 ods. 2 písm. a) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. a z trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1, 2 Tr. zák. č. 140/1961 Zb.

Bol za to odsúdený podľa § 250 ods. 4, § 35 ods. 1, 2 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. k úhrnnému trestu odňatia slobody na 6 rokov.

Podľa § 39a ods. 2 písm. a) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. bol pre výkon trestu zaradený do II. NVS.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol tiež zaviazaný k povinnosti nahradiť škodu poškodeným: Consumer Finance Holding, Kežmarok vo výške 1.349,03 Eur, J. B. a A. B. vo výške 33 193,92 Eur, T. U. a V. U. vo výške 331,94 Eur a V. X. škodu vo výške 165,97 Eur.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. boli ďalší poškodení so svojim nárokom na náhradu škody odkázaní na občianskoprávne konanie.

Podľa § 55 ods. 1 písm. a) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. mu bol tiež uložený trest prepadnutia veci, a to saka značky Uno Fashion 50.176 a fotografiu F. A. o rozmeroch 3 x 3,5 cm.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, a to aj cestou obhajcu. Obžalovaný v samostatnom odvolaní uviedol, že trest pokladá za neprimerane prísny a vyslovuje názor, že vzhľadom na zmenu trestnej sadzby v jeho prospech by bol primeraný trest vo výške 4 roky 8 mesiacov a 10 dní, teda trest, ktorý z pôvodného rozsudku už vykonal. Navyše podľa neho mu mal byť ukladaný súhrnný trest, keďže v roku 2016 spáchal ďalšiu trestnú činnosť, za čo bol rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2T/97/2016 zo dňa 17.01.2017 odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 4 mesiace. Poukazuje na to, že predmetnú trestnú činnosť, za ktorú je teraz súdený, spáchal v roku 2002 až 2004, teda pred vyhlásením rozsudku sp. zn. 2T/97/2016.

V písomnom odvolaní prostredníctvom obhajcu sa tiež domáha uloženia súhrnného trestu. Má za to, že súd nesprávne aplikoval ustanovenie o súhrnnom treste podľa Trestného zákon č. 140/1961 Zb. a je potrebné zrušiť všetky výroky o trestoch z rozsudkov a trestného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T/32/2016 zo dňa 13.06.2016, 1T/58/2016 zo dňa 26.08.2016 a 2T/97/2016 zo dňa 17.01.2017. Trestnú činnosť v prejednávanej príhode totiž ukončil v roku 2003, teda skôr, ako boli vyhlásené spomínané rozsudky a trestný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica. Navrhuje zrušiť výrok o treste z napadnutého rozsudku a uložiť mu súhrnný trest a súčasne zrušiť výrok o treste z rozsudkov a trestného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T/32/2016, 1T/58/2016 a 2T/97/2016.

Krajský súd na podklade podaného odvolania preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, voči ktorým odvolateľ podal odvolanie a tiež konanie, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je sčasti dôvodné.

Krajský súd vzhľadom na odvolacie dôvody považuje za potrebné poukázať na genézu vývoja danej trestnej veci obžalovaného A., vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 5T/21/2007.

Najprv rozsudkom sp. zn. 5T/21/2007 zo dňa 14.10.2009 bol obžalovaný uznaný vinným tak, ako je to uvedené v úvode odôvodnenia tohto rozsudku. Bol mu uložený trest odňatia slobody na 8 rokov za použitia asperačnej (sprisňujúcej) zásady, pričom bol pre výkon trestu zaradený do II. NVS. Na základe odvolania prokurátora a obžalovaného krajský súd uznesením sp. zn. 5To/8/2010 zo dňa 07.04.2010 zrušil pre rôzne pochybenia tento rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Okresný súd po vrátení veci rozsudkom sp. zn. 5T/21/2007 zo dňa 09.06.2010 rozhodol o vine rovnakým spôsobom ako v prvom prípade a taktiež za použitia asperačnej zásady uložil obžalovanému podľa § 250 ods. 4, § 35 ods. 2 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. úhrnný trest odňatia slobody na 7 rokov, so zaradením obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody do II. NVS. Aj v tomto prípade aplikoval vtedy platnú asperačnú zásadu. Krajský súd uznesením sp. zn. 5To/316/2010 zo dňa 19.04.2011 zamietol odvolanie obžalovaného a prvostupňový rozsudok sa tak stal právoplatným.

Na základe návrhu F. A. bola potom uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1Nt/94/2016 zo dňa 12.01.2017 povolená obnova konania. Týmto uznesením došlo k zrušeniu výroku o treste, ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, z rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5T/21/2007 zo dňa 09.06.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 5To/316/2010 zo dňa 19.04.2011, práve z toho dôvodu, že obžalovanému bol ukladaný trest podľa sprisňujúcej zásady podľa § 35 ods. 2 Tr. zák. č. 140/1961 Zb., ktorý zodpovedal § 41 ods. 2 Tr. zák. č. 300/2005 Z. z. Časť tohto ustanovenia, ktorá zahŕňala asperačnú zásadu bola nálezom Ústavného súdu SR sp. zn. PL.ÚS 106/2011 zo dňa 13.08.2004 vyhlásená za protiústavnú s tým, že negatívne dôsledky tohto ustanovenia možno napraviť povolením obnovy konania. Po zrušení výroku o treste z rozsudku sp. zn. 5T/21/2007 zo dňa 09.06.2010 okresný súd rozhodoval o uložení trestu preskúmaným rozsudkom. V pôvodnom konaní okresný súd vychádzal z trestnej sadzby najprísnejšieho ustanovenia za použitia asperačnej zásady a ukladal trest v rozmedzí trestnej sadzby 6 rokov a 4 mesiace až 10 rokov a 8 mesiacov. V rámci preskúmaného rozhodnutia už rozhodoval po odstránení asperačnej zásady v rámci trestnej sadzby 2 roky až 10 rokov a 8 mesiacov. V rámci tejto trestnej sadzby potom uložil obžalovanému trest odňatia slobody na 6 rokov so zaradením do II. NVS.

Čo sa týka odvolacích námietok, že tento trest je neprimerane prísny, tento argument akceptoval aj Krajský súd Banská Bystrica. Na druhej strane odvolací súd sa vôbec nestotožnil s názorom odvolateľa, že bolo potrebné ukladať súhrnný trest.

Obžalovaný teda po dni 13.03.2014, keď bol podmienene prepustený z výkonu pôvodného trestu z rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5T/21/2007 zo dňa 09.06.2010, spáchal ďalšiu trestnú činnosť, za čo bol ďalšími rozsudkami a trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica odsúdený k nepodmienečnému trestom odňatia slobody. Obžalovaný argumentoval, že trestnú činnosť, za ktorú mu bol v súčasnosti ukladaný trest, ukončil v roku 2003, teda pred vyhlásením ďalších rozsudkov a trestného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica. Takýto postup, vzhľadom na ustanovenie § 35 ods. 2 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. je ale nemožný. V zmysle tohto ustanovenia sa pre uloženie súhrnného trestu vyžaduje, aby páchatel spáchal trestnú činnosť skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný trestný čin. Princíp je teda rovnaký, ako pri ukladaní úhrnného trestu. Ide o ukládanie trestu za viac trestných činov spáchaných viacerými skutkami. Rozdiel súhrnného trestu oproti trestu úhrnnému je v tom, že pri ukladaní súhrnného trestu, trestné činy delí odsudzujúci rozsudok, avšak zbíhajúce sa trestné činy musia byť spáchané pred vyhlásením odsudzujúceho rozsudku. Inak povedané, súbeh je vylúčený, ak je páchatel varovaný odsudzujúcim rozsudkom a potom spácha ďalší trestný čin, v tomto prípade ide už o recidívu. Aj v prípade, keď súd prvého stupňa vyhlásil odsudzujúci rozsudok, ktorý bol neskôr zrušený v rámci odvolania alebo mimoriadneho opravného prostriedku a po novom prejednaní veci je vyhlásený opäť nový odsudzujúci rozsudok a medzitým je spáchaný ďalší trestný čin, nejde o súbeh ďalšieho a predchádzajúceho trestného činu, ale o recidívu. Navyše v prejednávanom prípade, pôvodne právoplatný rozsudok nebol obnovou konania zrušený v celom rozsahu, ale len vo výroku o treste a nový trest bol ukladaný len za pôvodné trestné činy.

Odsudzujúci rozsudok sp. zn. 5T/21/2007 bol prvýkrát vyhlásený 14.10.2009. Po zrušení bol potom opätovne vyhlásený odsudzujúci rozsudok dňa 09.06.2010 a právoplatným sa stal dňa 19.04.2011. Pokiaľ bol neskôr v rámci mimoriadneho opravného prostriedku zrušený vo výroku o treste a v konečnom dôsledku naposledy vyhlásený ako odsudzujúci dňa 24.02.2017, všetky trestné činy po prvom vyhlásení odsudzujúceho rozsudku po 14.09.2009 už predstavujú recidívu a neprichádza v úvahu súhrnný trest.

Obžalovanému bolo v ostatnom prípade možné ukladať trest v zmysle § 250 ods. 4, § 35 ods. 2 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v trestnej sadzbe 2 roky až 10 rokov a 8 mesiacov. Tento uložený trest pri strednej hranici trestnej sadzby považoval krajský súd za neprimerane prísny. Krajský súd preto zrušil výrok o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a sám rozhodol. Pri ukladaní trestu bolo potrebné vychádzať z kritérií § 31 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. a tiež zhodnotiť osobu obžalovaného najmä pred spáchaním trestnej činnosti. Na druhej strane nemožno prehliadnuť ani jeho spôsob života po tom, čo bol podmienene prepustený z pôvodne uloženého trestu odňatia slobody, keď sa opätovne dopúšťal trestnej činnosti, za čo bol právoplatne odsúdený.

Krajský súd má za to, že trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov zodpovedá zákonným kritériám pre ukládanie trestov.

Súd obžalovaného pre výkon trestu zaradil do II. NVS, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody.

Krajský súd musel zrušiť aj výrok o náhrade škody z preskúmaného rozsudku, pretože obžalovanému bola v pôvodnom konaní uložená rovnaká povinnosť nahradiť škodu. Výrok o náhrade škody nebol obnovou konania zrušený. Keď súd znova zopakoval výrok o náhrade škody, ide o duplicitný výrok, ktorý bolo potrebné zrušiť.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon ďalší riadny opravný prostriedok nepripúšťa.